A woman with long dark hair, wearing a red and white striped long-sleeved dress, is sitting at a bar. She is looking towards the camera with a slight smile. In front of her is a glass of wine on a tray. The background is dark and out of focus.

תסתכלו טוב, לפניכם
צאצאית של המונה ליזה.
נטליה סטרוצי, נסיכה
שמתגוררת באחוזה
בטוסקנה, דוברת שבע
שפות, פסנתרנית ורקדנית
בלט, ומנהלת את היקב
המשפחתי שהוקם לפני
אלף שנה. היא אמנם חונכה
לצניעות ולעידון, מה
שלא מפריע לה להזכיר
את קשריה עם אישים
מפורסמים - מהרקדן
רודולף נורייב, דרך
צ'רצ'יל ועד טוני בלייר.
האצולה מחייבת

נסיכת המונה ליזה

והריון. באמת שאין כאן שום דבר מסתורי".
איך הגילוי הזה השפיע עלייך? בכל זאת, לא כל אחד מתעורר בוקר אחד ומבשרים לו רשמית שהוא צאצא של מונה ליזה.

"בואי נאמר שהגילוי שאני הנצר האחרון של מונה ליזה היה מרגש ומשמח, אבל זה לא בדיוק שינה את חיי. זו עוד ליידי מפורסמת בעולם. הייתה לנו תחושה שזה נכון עוד לפני האישור הרשמי. יש לה חצי חיוך כזה שמאוד דומה לחיוך של אבי. העיניים והפנים שלה דומים לאלה שלי ושל אחותי".

היא נולדה באחוזה המשפחתית בקוונטה שבטוסקנה, בת לנסיך ג'ורולנו סטרוצי ואשתו הרוזנת אירינה ג'קרדיני. הנסיכה הבכורה, נטליה, קיבלה חינוך כיאה לבנות אצולה: למדה חמש שפות, הפכה לפסנתרנית מחוננת ולמדה ריקוד אצל רודולף נורייב. עם המטען התרבותי הזה היא החלה קריירה של שחקנית קולנוע והופיעה בסרטים של אלברטו סורדי וקלוד ללוש, ובגיל 29 פרסמה באיטליה ספר

על חייה כנסיכה, "קל לספר" (Facile da ricordare). גם אחותה, הנסיכה הצעירה אירינה, עברה מסלול דומה - למדה שבע שפות והפכה לפסנתרנית מבטיחה, עד שהחלה ללמוד כלכלה באוניברסיטת בוקוני במילאנו ועשתה את הסטאז' ברחוב דאונינג 10, אצל חבר המשפחה, טוני בלייר. בגיל 24, היא הפכה לאשת עסקים ב-JP Morgan. הנעורים של הנסיכות נעו בין מסיבות גאלה נוצצות, התחככות עם בני שושלות המלוכה האירופאיות וחופשות אקזוטיות. בשעות הפנאי הן למדו ייגנות ביקב המשפחתי, שהוקם לפני 1,012 שנה, ואת היין שהופק בו שתו, בין השאר, דנטה, ג'ובאני בוקצ'ו ומיכלאנג'לו.

מאיה נסעלבאוס, פריז

הגדירו נסיכה. היא צריכה להיות בעלת אילן יוחסין מלכותי, זה ברור. אבל גם מעודנת, שגדלה בסביבה אנינה, משכילה, מתרועעת עם שועי עולם ובעלת טעם משובח. אם כך, נטליה סטרוצי היא נסיכה. אבל החוטר המעניין ביותר בעץ המשפחתי המלכותי שלה התגלה לה לא מזמן, כשהגיע אל האחוזה שלה בטוסקנה גנאלוג ובפיו הבשורה: את הנצר האחרון בעולם של משפחת המונה ליזה. סטרוצי לא הופתעה. "בילדותי סבתא שלי סיפרה לי על הקשר. זה סיפור שעבר במשפחה, אבל אף פעם לא דיברנו על זה בפומבי עד שהגנאלוג הגיע לארכיון שלנו ומצא את העץ שמקשר את ליזה למשפחה שלנו".

אני פוגשת את נטליה סטרוצי בארמון Fouquet's בפריז, שהפך למלון מפואר על השאנז-אליזה. חברי בתי המלוכה מכל העולם מרבים לפקוד אותו. סטרוצי מתאכסנת כאן לרגל אירועי השקת היין של

היקב המשפחתי שלה, שהוקם לפני אלף שנה. אנחנו מתיישבות בסלון פרטי, על ספות הקטיפה המוזהבות, והיא מיד הורפת כל ניסיון לטעון שאולי האישה ליזה אינה אלא פרי דמיונו של הצייר לאונרדו דה וינצ'י: "יש המון הוכחות שהיא הייתה אישה בשר ודם. בגרמניה נמצא מכתב שכתב גספוצ'י, חבר של דה-וינצ'י, שבו הוא מספר שהיה בסטודיו של לאונרדו בזמן שהוא צייר אותה. יש לנו במשפחה ציור של לאונרדו, ואנחנו מאמינים שזאת ליזה בתמונה. אין ויכוח על זה שהוא היה הצייר, כי ידוע שלאונרדו עבד עם הבעל של ליזה, שהזמין את הציור כמתנה לאשתו שעמדה ללדת (ראו מסגרת). באחת משכבות הציור התגלה שהיא הניחה על עצמה צעיף שסימל באיטליה פריז

"כנסיכה, את אמורה לדעת הכול, בכל תחום"

שום דבר במראה של נטליה ג'יקארדיני סטרוצי, 32, לא מרמז על אורח חייה. היא לבושה במכנסי בד קלילים בצבע בז', חולצת טריקו לבנה, ונגיעות סטייל קטנות - תכשיטים עדינים, איפור קל. אבל כשהיא מתחילה לדבר כולה אש - היא צוחקת בקול, מתלהבת וצוהלת, הכול בתערובת עסיסית של אנגלית, צרפתית ואיטלקית, שמפרה את השקט המכובד שמסביב. הנימוס שלה אמנם מושלם, אבל הטמפרמנט בוער.

מה המשמעות של נסיכה ללא ממלכה?

"תמיד היה לי את תואר הנסיכה, והאמת היא שזה באמת לא אומר כלום. אנחנו נחשבים למשפחה נסיכותית, כי סטרוצי היה נסיך. התארים הללו, דוכס, מרקזי או רוון, זה ממש לא מה שהיה פעם."

ובכל זאת את מודגישה את העובדה שאת נסיכה. זה כתוב על כרטיס הביקור שלך.

"הרעיון הוא שכנסיכה, את אמורה לדעת הכול, בכל תחום. גדלנו בתוך הסיפור הזה של משפחה נסיכותית כבר אלפי שנים, אבל ההורים שלנו חינכו אותנו לצניעות. החינוך שלנו היה נוקשה, והכי חשוב זה להיות צנועים, לכבד אנשים ולהיות עצמנו. אלה ערכים של נסיכות. יש לי מחויבות עמוקה לשם המשפחה שאני נושאת, אז אני משתדלת לקיים את החוקים. אבל למרות שאני ואחותי נסיכות סטרוצי האחרונות, אנחנו מאוד שונות. אני מוחצנת וציבורית והיא סגורה ולא אוהבת להיות מוזכרת."

לא ברור עד כמה היא מקיימת את חוקי הצניעות שעל ברכיהם חונכה, כי הנסיכה סטרוצי היא גם מלכת הנשים-דרופינג, ומתבלת את סיפוריה בשמות מפורסמים - מוזיקות משפחתיות לאנשי רוח מתקופת הרנסנס, ועד אוכורים של מפורסמים בני זמננו. היא מתפארת בחברות עם רקדן הבלט הרוסי המנוח רודולף נורייב, שהיה המורה שלה לריקוד ברוסיה, ועם שחקן הקולנוע האמריקני גרגורי פק ("גרגורי פק היה חבר טוב שלי. הוא אמר להורים שלי שאני שייכת לאמנות ולא להם"). בין חברי המשפחה היא מונה את זמר האופרה אנדריאה בוצ'לי, ראש ממשלת בריטניה לשעבר טוני בלייר ומעצב האופנה המנוח הובר דה

"גדלנו בתוך הסיפור הזה של משפחה נסיכותית כבר אלפי שנים, אבל ההורים שלנו חינכו אותנו לצניעות. החינוך שלנו היה נוקשה, והכי חשוב זה להיות צנועים, לכבד אנשים ולהיות עצמנו. אלה ערכים של נסיכות. יש לי מחויבות עמוקה לשם המשפחה שאני נושאת, אז אני משתדלת לקיים את החוקים"

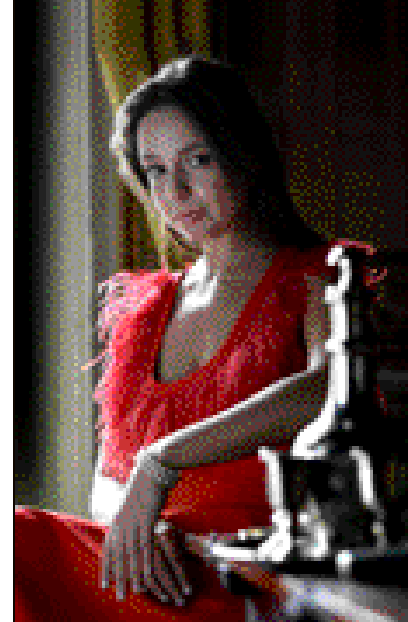
ז'יבנשי. ויש כמובן את מונה ליוה, ועוד כמה קרובי משפחה אולטרה-מפורסמים - סבה מצד אמה, פרנצ'סקו ג'יקרדיני, היה ראש עיריית פירנצה ושר החוץ של איטליה. "אני גם מקושרת משפחתית לצ'רצ'יל מצד אמי. חוץ מזה, בגלריית המלחמה בארמון ורסאי יש תמונה של קרוב משפחה אחר שלנו, פיירו סטרוצי, שהיה המרשל של צרפת. ומיכלאנג'לו נתן שיעורי ציור ללואיזה סטרוצי, אחת מהסבתות-רבה שלי. אמנם אין לנו אפיפיור במשפחה, אבל יש לנו קרוש אחד", היא מוסיפה בשיא הרצינות, "זה הקרוש ז'אן-פול קוסטה, שהיה חביב על האפיפיור ג'ון פול השני".

איך הייתה הילדות שלך כנסיכה?

"הייתה לי ילדות מיוחדת, ללא קשר להיסטוריה המשפחתית שלי. בזכות התשוקה לאמנות. בגיל חמש כבר התחלתי לרקוד ובגיל 14 עברתי לרוסיה ללמוד בלט. זה היה בשנות ה-90, בתקופת נפילת ברית המועצות, והיה מסוכן לגור שם. גרנו שלושה אנשים בחדר, ישנתי על הרצפה, בדירה בלי שירותים ומקלחת. כשרציתי להתקלח, הייתי צריכה להרתיח מים - קראו לזה מקלחת סובייטית. אבל כל זה לא היה חשוב לי, אני התרכזתי רק בעובדה שזכיתי לרקוד על הבמה היוקרתית הזאת. נסיכה או לא, זה מראה מה אנשים צעירים מוכנים לעשות כדי להגשים את החלום שלהם."

ההורים שלך ידעו שהבת שלהם ישנה על הרצפה ולא מתקלחת?

"כמובן שלא אמרתי כלום להוריי. אם הייתי מזכירה משהו מזה הם היו מעיפים אותי משם. לי לא היה אכפת מכלום, רק רקדתי ועברתי ואהבתי את חיי. למרתי ארבע שנים באקדמיה וואגאנובה, הייתי

"הייתה לי ילדות מיוחדת, ללא קשר להיסטוריה המשפחתית שלי. בגיל חמש כבר התחלתי לרקוד ובגיל 14 עברתי לרוסיה ללמוד בלט"

הסטרוצים נהנים מארוחת הערב שלהם במאה ה-21".
למה את לא מתמקדת בנישה אחת? מה הקשר בין משחק לייננות?
"אלה שתי אמנויות שהולכות יד ביד. למכור יין זה גם משחק. אני שמה לב שכשאני מסתובבת כירידי יין בעולם, תמיד הגברים כאים אליי. אני מאמינה שזה התיאטרון שעוזר לי למשוך אנשים. אני יכולה לראות לקוח מרחוק ולמשוך אותו במבט. יש לי יכולת להתאים מרחוק יין ללקוח".

אני לא כל כך בטוחה שזה קשור לתיאטרון.
"זה ויכוח שיש לי עם אחותי. היינו בוועידת יין בלונדון וראינו את כוחן של הנשים. יותר ויותר נשים מתוודעות לעולם הזה, שהיה בעבר גברי לחלוטין. אני לא אומרת שאני בעד עולם יין נשי באופן אסקלוסיבי, אבל בדרך מסוימת יש בנו משהו יותר מושך ללקוחות. זה לא הופך אותנו בהכרח ליותר טובות מהגברים, אבל צריך להכיר בזה שיש לנו משהו נוסף". □

"למכור יין זה גם משחק. אני שמה לב שכשאני מסתובבת כירידי יין בעולם, תמיד הגברים באים אליי. אני מאמינה שזה התיאטרון שעוזר לי למשוך אנשים. אני יכולה לראות לקוח מרחוק ולמשוך אותו במבט. יש לי יכולת להתאים מרחוק יין ללקוח"

סוליסטית והופעתי בכל העולם. אני על במה מגיל נורא צעיר. בגיל 10 הופעתי בטלוויזיה האיטלקית ככוריאוגרפית, רקדנית ופסנתרנית. זה היה קשה, עברתי עם רודולף נורייב. הוא נתן לי את זוג נעלי הריקוד הראשונות שלי ואמר שאני 'כמבינה ארטיסטה' (ילדה אמנית). אני רק בת 32, ויש לי עבר מאוד מעניין".

כשסטרוצי חזרה מהקור הרוסי, היא התיישבה לכתוב ספר על הביוגרפיה שלה עד כה. "כשסיימתי לכתוב, הבנתי שהסתיימה תקופה. פתאום הפסקתי לרקוד בלט ועברתי לאט לתחום המשחק". עתה היא התפנתה גם להתרכז במסורת משפחתית אחרת, יין. "התחלתי לטפל בייץ של האחוזה שלנו שקיימת מאז 994, לפני יותר מאלף שנה. הבנתי שזה משהו שירשנו ואי אפשר להשאיר את זה ככה. אחותי ואני היינו חייבות להמשיך את עבודתם של אבות אבותינו".

כיום היא מבלה את זמנה בנסיעות ברחבי העולם, משלבת בין קריירת משחק לעסקי היין, ומעת לעת חוזרת לאיטליה. כאן היא צריכה לבחור בין הארמון המשפחתי בפירנצה, לבין האחוזה בטוסקנה. גם כשהיא מדברת על היקב המשפחתי, חשוב לסטרוצי לפרוס את אילן היוחסין שלו, "המסמך הראשון שמאזכר את היין בארכיון המשפחתי מתוארך לשנת 1200. דנטה הזכיר אותו ב'קומדיה האלוהית' בפרק 'הגיהנום'. הוא שם אותנו בגיהנום", היא צוחקת, "גם האויבים המושבעים שלנו, משפחת מדיצי", שתו אותו וכך עשו לנו פרסומת נהדרת. לורנצו דה מדיצי' שלח את היין הזה לאפיפיור, כי נהגו לשתות אותו כתרופה לכאבי בטן. זה היין האיטלקי הלבן הראשון שקיבל דירוג. אבא שלי הכיר את היין הזה לעולם והראשון שייצא אותו לארה"ב. כך נכנסנו אחותי ואני לעולם הזה. בקרוב גם נכניס אותו לשוק הישראלי".

על איזה רקע הייתה היריבות עם משפחת מדיצי?
"הסטרוצים היו בנקאים והמדיצי'ם סוחרים. בתקופת הרנסנס שתי המשפחות היו במאבק מתמשך על השליטה בפירנצה. יש לנו פורטרטים של בני משפחת מדיצי' בבית ואנשים מאוד מופתעים לראות תמונות שלהם תלויות בחדר האוכל שלנו. שואלים אותנו למה אנחנו שומרים תמונות של האויבים שלנו בארמון, יש לנו שתי תשובות: ראשית, אנחנו מכבדים אותם ואת ההיסטוריה שלהם. שנית, לתלות את התמונות שלהם מעל שולחן האוכל שלנו זה מעשה נקמה קטן. עץ החיים של משפחת מדיצי' נכחד, כולם מתו, ומה שנשאר מהאויבים המושבעים שלנו הן כמה תמונות על הקיר, והם נאלצים לראות את

הייתה או לא הייתה?

15 דורות מפרידים בין מונה ליזה לנטליה סטרוצי

דומניצ'ו סאביני, הגנאלוג שחקר את שורשי מונה ליזה, הגיע לקשר המשפחתי עם משפחת סטרוצי בהשתלשלות הבאה: לפי עדותו של הארכיביטקט ג'ורג'ו ואסארי, האישה המצוירת בתמונה של לאונרדו דה'וינצ'י נקראה לפני נישואיה ליזה גארדיני. בשנת 1495, כשהייתה בת 16, נישאה לבנו של סוחר בדי משי, שהיה מבוגר ממנה ב-19 שנה, פרנצ'סקו די דאנובי דל ג'וקונדו. לליזה דל ג'וקונדו נולדו שלושה ילדים, וב-1503, בזמן אחד ההריונות שלה, הזמין בעלה פורטרט שלה מלאונרדו דה'וינצ'י. הציור הזה מעולם לא נמסר למשפחה, כי דה'וינצ'י שמר אותו לעצמו. על הגברת ליזה נודעו מעט מאוד פרטים. היא ניהלה אורח חיים מסתגר, נפטרה ב-1517 ביולי 1542, וכנראה נקברה במנזר סנטאורסולה. עץ המשפחה נגדע בסוף המאה ה-17, אך שרד בזכות הצד הנשי. הקשר בין הנסיכות סטרוצי למונה ליזה נקבע באמצעות הרזונט מריה לואיזה ג'וקרדיני, יורשת ארכיון משפחת ג'וקונדו. נטליה ואירינה סטרוצי נחשבות הדור ה-15 של מונה ליזה, וכיום הן הנצר האחרון לאישה שהפכה לאייקון של מסתורין.

התיאוריה שלפיה בנות סטרוצי הן צאצאיות רחוקות של מונה ליזה סגרה את הגולל על עשרות תיאוריות על דמותה. אמרו שדה'וינצ'י צייר את עצמו כאישה, שהיא הייתה יפהפייה ודה'וינצ'י היה מאוהב בה, למרות שהייתה נשואה לחברו הטוב. הציור עצמו עבר גלגולים רבים, נרכש על ידי מוזיאון הלובר בפריז, וב-1901 נגנב על ידי אחד מעובדי הלובר, שחשב שיש להחזיר את יצירת המופת לארץ הלידה שלה, למוזיאון האופיצי בפירנצה. מאז שוכנת המונה ליזה מאחורי זכוכית משוריינת, ושני שומרים הופקדו עליה. הציור מוערך כיום ב-700 מיליון דולר.

יצולותים: רויטר, טי גטיאימג'ס/פארא